

Římskokatolická farnost
u kostela Neposkvrněného
Početí Panny Marie

č. 148
Seslání Ducha
Svatého
2025

VZKŘÍŠENÍ

FARNÍ ZPRAVODAJ

Moji milí,

v tomto úvodníku bych se rád vrátil k povedené věci, která se u nás nedávno uskutečnila. Jednalo se o akci „Adoptuj knihu“. Měl jsem radost, že knihovní fond byl opět výrazně rozšířen. Sám jsem pro knihovnu vybral šest knih: *Marie Magdalena, prorokyně eucharistické lásky*; *O extázi – výběr z listů, Marie Magdalena de Pazzi*; *Svatá Rita z Cascie*; *Dneska by to šlo (Filip M. Antonín Steiner)*; *Trpká zkouška a Pán světa*.

Následně jsem dostal od paní knihovnice tuto otázku: *Tři svaté ženy, dva zkoušení kněží a jeden román z konce světa s mladými manželi v hlavní roli. Měl byste chvilku na sepsání nějakého ohlédnutí za tímto výběrem? Proč stojíte za si tyto knihy přečíst?*

Tak tedy: Děkuji paní Kateřině za výběr knih, které nabídla k adopci. Nejednalo se pouze o knihy nakladatelství hlavního proudu, ale i z drobných nakladatelství. V těch se často najdou opravdové poklady, podobně jako je to s alternativními médii oproti těm oficiálním. Osobně mám rád vydavatelství Hesperion.

Za socialismu u nás nebyla ke koupi žádná náboženská literatura, kromě „Bible kralické“ a knihy „Naše víra“, která ale byla ihned rozebraná. V některých vyjádřeních navíc nebyla moc pravověrná. Dnes je to v něčem jiné. Náboženské literatury je nepřeberné množství. Vydává se kde co. Ptal jsem se knihovnic, co se nejvíc půjčuje, a prý knihy z edic jako „Osudy“ nebo „Životní příběhy“. Tedy rozhovory s různými známými osobnostmi nebo svědectví. Tedy takový „katolický bulvár“. Není divu. Vždy se rády četly životopisy svatých. Jen mám trochu obavy, že v těch současných rozhovorech zatím o svaté nejde. Je to jistě zajímavé počtení, ale také často vedoucí k zmatení.

Z obsahu

- Úvodní slovo
- Zprávy z farnosti
- Kronika
- Inspirace
- Pro děti
- Hospodaření farnosti za rok 2024
- Program farnosti na školní rok 2025/2026

Měli bychom především číst knihy, které nás pozvednou v našem duchovním životě a povzbudí k většímu snažení a větší zbožnosti. Proto jsem sáhl po knize **Dneska by to šlo** o životě mého spolužáka a kamaráda P. Filipa Stejnera, se kterým jsem mimo jiné bydlel v semináři jeden rok na stejném pokoji. Otec Filip byl smírmou obětí a trpící duší ve více než jednom ohledu. Kniha **Trpká zkouška** Evelyny Waugha vypráví o touze po zbožnosti a větší úctě k Pánu Bohu, kterou mu přinášela stará liturgie a o kterou přišel díky pokoncilním reformám. Životopis **Svatá Rita z Cascie** – životopis skutečné a kanonizované světkice – ukazuje ženu, která je velkou inspirací pro náš svět. Neustále narážela na životní překážky a všechno přijímala od Pána Ježíše s láskou. Proto je také „*přímlyvkyní v beznadějných záležitostech*“. Sám s ní mám velmi dobré zkušenosti. **Marie Magdalena, prorokyně eucharistické lásky** a **Marie Magdalena de Pazzi** jsou světkice vzepjaté vzhůru v lásce ke Kristu. Marie Magdalská jako kajčnice je opět příkladem pro každého z nás, že i z úplného dna se lze s Boží milostí vznést až na vrchol. Marie Magdalena de Pazzi svým utrpením přispívala k obnově církve. Opět velmi současná myšlenka. Román kněze Roberta Hughy Bensona **Pán světa** je jednou z mnoha vizí o antikristovi. Jako další můžeme připomenout Solověvovu povídku Krátký příběh o antikristovi, nebo třeba knihu Otec Eliáš – Apokalypsa od Michaela O'Briena.

Všechny tyto knihy mohou podle mého přesvědčení povzbudit nás, kteří žijeme v současné době. Ukazují na nevyhnutelnou propojenost utrpení – kříže a hluboké lásky mezi Kristem a duší člověka. Často v životě hledáme a vidíme pouze zábavu. I náš duchovní život je v nebezpečí, že v něm budeme hledat pouze vlastní uspokojení. To nás drží na naší duchovní cestě velice zpátky. Někdy však na nás dolehnou starosti, nějaký útlak a utrpení, a my máme tendenci se hroutit. Neuvědomujeme si, že nás tím Bůh volá k vyšším věcem.

Nezapomeňte si na prázdniny nebo na dovolenou přibalit nějakou hodnotnou knihu. Já si s sebou беру knihu „A forest of symbols“ od Abbého Claude Barthe o významu jednotlivých prvků tradiční mše svaté.

Přeji vám požehnané léto!

Váš P. Karel

■ ■ ■ ZPRÁVY

■ Posvícení

Oslava 31 let posvěcení kostela proběhne v úterý **17. června**. Mše svatá bude také v 10 hodin dopoledne, po ní následuje celodenní adorace zakončená v 18 hodin mší svatou. Prosíme, zapisujte se na rozpis adorantů na nástěnku u zpovědnic. Po mši svaté zveme na agapé do farního sálu. Uvítáme pomoc s přípravou i příspěvky na pohostění. Předem všem děkujeme.

■ Příprava na biřmování

Po prázdninách začne příprava pro náctileté na přijetí svátosti biřmování. Bude se konat vždy ve čtvrtek po mši svaté od 19. hodin.

■ Dětská mše sv.

Poslední dětská před prázdninami bude 29.6., první po prázdninách 7.9.

■ ■ **FARNÍ SENIORSKÁ PUTOVÁNÍ**

Na slavnost Zvěstování Páně navštívili naši senioři Pražskou Loretu. Loretánský domek, nazývaný též Svatá Chýše byl vystavěn podle vzoru kaple v italském Loretu. V Českých zemích se nachází více loret, které kopírují domek Panny Marie z Nazareta.

Položením základního kamene k domku 3. června 1626 byla započata historie celého poutního místa Pražské Lorety. První patronkou a zakladatelkou byla Benigna Kateřina z Lobkowicz, která jako architektka kaple zvolila vídeňského Itala G. B. Orsiho. Stavbu vysvětil 25. března 1631 pražský arcibiskup Arnošt Vojtěch kardinál hrabě z Harrachu.

Vnější stěny domku zdobily původně pouze malby, teprve v 60. a 70. letech 17. stol. bylo nákladem Alžběty Apolonie hraběny Kolowratové vybudováno reliéfní obložení stěn ve štuku. Ikonografický program výzdoby (důsledně odvozený z italské předlohy) obsahuje reliéfy ze života P. Marie s důrazem na Kristovo dětství, Narození P. Marie, Zasnoubení P. Marie, Zvěstování P. Marii, P. Marie na návštěvě u sv. Alžběty a sv. Rodina u zápisu v Betlémě, Narození Páně, klanění pastýřů a sv. Tří králů narozenému Ježíši, smrt P. Marie a přenesení Svaté chýše z Nazareta do Evropy. Reliéfní pole jsou oddělena nikami se sochami starozákonních proroků a pohanských věštekyně Sibyl – tedy těch, kteří předpověděli narození Ježíše a P. Marie.

Interiér je tradičním způsobem rozdělen stříbrnou (zčásti dřevěnou) mřížovou přepážkou s přistaveným oltářem na dvě části. V menším prostoru je umístěna milostná socha P. Marie Loretánské v lipovém dřevě. Socha spočívá v bohatě tepaném stříbrném rámu z r. 1671.

Brzy po stavbě Loretánské kaple byl postaven ambit. V ambitu se nachází celkem šest kaplí. Ve východní části ambitu stála tzv. Velká kaple, která byla v průběhu staletí několikrát rozšiřována až do podoby dnešního kostela Narození Páně.

Na nádvoří z obou stran Santa Casy vznikly dvě kašny: Kašna se sousoším Zmrtvýchvstání Páně a kašna se sousoším Nanebevzetí Panny Marie.

Protože obě sousoší byla vytvořena z velmi nekvalitního petřínského pískovce, velmi brzy začala podléhat zkáze, takže dnes jsou na nádvoří kopie. Originály si lze prohlédnout v lapidáriu Národního muzea v Praze.

Návštěvu Lorety jsme ukončili v expozici Loretánského pokladu. Je to rozsáhlá sbírka několika set předmětů, které byly shromažďovány od založení Lorety v roce 1626, zprvu především zakladatelkou Benignou Kateřinou z Lobkovic. Sběrka je úchvatná. Nejcennější z monstrancí je „Pražské slunce“ z let 1699-1705. Monstranci vytvořili z odkazu hraběnky Ludmily Evy Františky Kolowratové, která na ni darovala zlato, stříbro a 6 568 diamantů ze svých svatebních šatů, z nichž 6 222 diamantů bylo použito. Tradující se tvrzení, že diamanty pocházejí z jejich svatebních šatů, ovšem není historicky doloženo. Monstrance má 54 zlatých paprsků, je 89,5 cm vysoká, 70–72 cm široká a váží přes dvanáct kilogramů. Středová schránka na Nejsvětější Svátost jako by se vznášela v glorirole paprsků zářících diamantů, podepřena dynamickou postavou Panny Marie Immaculaty.

Návštěva Lorety byla velmi povzbuzující jak z hlediska duchovního, tak i potěšením z krásy, které nám zanechali donátoři a umělci.

Zdeňka Bajerová

■ ■ PRVNÍ DUBNOVÉ NEDĚLNÍ DOPOLEDNE S KNIHOU VE FARNÍ KAVÁRNĚ

půjčování knih z farní knihovny, swap (výměna knih), AKCE „adoptuj knihu“

Před několika lety byla v našem kostele obnovena tradice adventního prodeje knih. Během jeho přípravy nám každoročně prochází rukama množství krásných nových a zajímavých titulů. A jako každý rok jsem i loni před Vánoci zatoužila mít nejednu z těch úžasných knih doma. V duchu jsem už slyšela mého drahého spořivého chotě: *Jsi snad Rotshieldová? A bydlíme na zámku?*

Opustila jsem tedy představy, která se mi pod vánočním stromkem *naježuje* hromada nejnovější duchovní literatury a začala jsem sprádat plány, jak nadělit něco z těch úžasných novinek návštěvníkům naší farní knihovny.

Ale, slovy klasika: „*Kde na to vzít a nekrást?*“ Osobně čas od času neodolám a ... ale ne, nebojte se! Kelišová nepokrade!

Osobně čas od času neodolám: a koupím si pro radost knihu, jejíž pořízení si obhajuji i tím, že ji po přečtení *stejně věnuji do knihovny*. Svědomí umlčeno, rodinné spory zažehnány, radost z nákupu dvojnásobná.

Ale jakou knihu koupit hned, jakou později? A žádat o sponzorský dar manžela? Šéfa? Pana faráře? A pak přišel nápad – nabídnout možnost rozhojnit farní knihovní fond celé naší farní rodině.

Zrodila se tak akce „adoptuj knihu“. Po vzoru zoologických zahrad, ve kterých se sponzoruje vybrané zvířátko, před jehož klecí se pak skví děkovaná tabulka se jménem dárce. Na začátku byl plán získat nové knihy pro farní knihovnu. Výsledkem snad nakonec bylo příjemné dopoledne v obležení celé stovky nových knih, které se ucházely o přízeň čtenářů

a dárců. Nechyběl již tradiční swapovací koutek, ani možnost zapůjčit si knihy z knihovny včetně právě adoptovaných novinek. Do kavárny byli zváni všichni milovníci knih bez ohledu na to, zda mají možnost na knihy přispět. Nedělní dopoledne s knihou jsme pojali také jako možnost si novinky z duchovní literatury i jen prohlédnout a pročíst.

Na adopci pak „stačilo“ věnovat 40 % její běžné ceny. Celkem bylo adoptováno přes šedesát knih!!! Zájem farníků předčil všechna očekávání a v jednu chvíli knihovnice nevěděly, komu se věnovat dříve. Myslím, že akce přilákala i nové čtenáře (přesněji čtenářky), což je jeden z krásných plodů takové akce.

Velké díky patří každému dobrodinci, který se během nedělního dopoledne zastavil v kavárně a stal se adoptivním dárcem.

Za celou farnost bych velmi ráda poděkovala patronovi této akce, otci Karlovi, který iniciativu podpořil, osobně vybral pro knihovnu několik zajímavých titulů (doporučuji nepřeskakovat úvod zpravodaje) a uvolnil prostředky na spolufinancování každé adoptované knihy.

Děkujeme i dvěma účastnicím, které se podělily o své dojmy z této neděle.

V neděli 6. dubna se u nás v kavárně, která pravidelně slouží i jako knihovna, konala zajímavá akce (pro mě novinka). SWAP: *přines knihu, co jsi přečetl, a vezmi si jinou, která tě v tom velkém výběru zaujme.* A že bylo v tu neděli z čeho vybírat! Po všech stolech okolo stěn učebny byly desítky knih všeho druhu. A to nejen ty, které sis mohl bez problému odnést, ale i novinky k zapůjčení z naší farní knihovny.

Ale můj zájem byl obrácen k akci "adoptuj knihu". Za polovinu velkoobchodní ceny si adoptuješ knihu, která zůstane v knihovně, ale ty si ji můžeš hned odnést domů a po přečtení vrátit do knihovny, kde bude k dispozici ostatním.

Já jsem doufala, že mezi knihami k adopci najdu knihu od papeže Františka „Život“, která vyšla před málo týdny. Knih mám doma spousty, celé dvě knihovničky v bytě po mamince, ale ráda procházím knihkupectvími a musím se bránit chuti zakoupit novou knížku. A toto byla úžasná možnost, jak knihu mít, ale není nutné pro ni hledat nové místo v knihovničce. Nehledě k cenám knih....

Byla tam!

Memoáry papeže Františka s názvem **Život – moje cesta dějinami** mám nyní skoro přečtené a ráda je coby adoptivní čtenářka přenechám dalším zájemcům.

Ten samý moment, kdy jsem platila „svou adopci“, platila vedle mě paní těch adopcí snad pět, což jsem velice ocenila a v duchu se styděla, že adoptuji jen jednu...

Oceňuji práci našich milých knihovnic, které se o knihy starají.

P. S.: Svůj příspěvek dopisují na Velikonoční pondělí 21. dubna, kdy papež František dnes ráno zemřel a nechal tolik smutku v nás všech. Kniha Život tak nabývá zcela nového významu. RIP.

První dubnovou neděli připravila naše farní knihovna velmi zajímavý projekt, který vede k aktualizaci titulů ve farní knihovně. Děkujeme mnohokrát za aktivní přístup a atraktivní způsob, jak přivést nové tituly do knihovny.

Osobně vysoce oceňuji tento neotřelý a eticky komfortní přístup k získání aktuální a kvalitní literatury pro knihovnu. Všichni si uvědomujeme, že příspěvek každého z dárců se podílí na zvýšení atraktivity titulů v naší farní knihovně. Povzbuzující pocit je i v tom, že každý mohl přispět podle momentálních osobních možností. Vážím si toho, že titulů byla široká nabídka.

Dodnes jsem udivena jedním nabízeným titulem, který mám již dávno přečten a nepovšimnut zabíral místo v mé knihovně. Dle předmětné knihy jsem studovala. S ohromnou radostí jsem tento výtisk přinesla ze své knihovny k přečtení všem farníkům. Nikdy by mě nenapadlo, že tento titul vyšel i pro širší veřejnost než jen a pouze na teologické fakultě pro studenty jako edukační materiál. Jsem šťastná, že kniha našla další potenciální čtenáře.

Díky, vtiskli jste této knize nový potenciál. Cesty Pána Boha jsou krásné. S velkým díkem za krásnou akci

Markéta

■ ■ DĚKOVNÁ NEDĚLE ZA DVACET LET MATEŘSKÉHO CENTRA

V neděli 18. května 2025 proběhlo ve farním sále velké setkání mateřského centra. Pozvaly jsme mezi nás všechny maminky, které za těch skoro 20 let, co ho Lída Burianová vede, centrem prošly. Dorazila zhruba dvacítká maminek (jedna maminka místo sebe dokonce vyslala tatínka) a přes deset dětí.

Celé setkání se neslo v duchu vděčnosti za na vše krásné, co jsme společně prožily. Shodly jsme se, že nám Lída byla díky své obětavosti velkou oporou v období, kdy jsme každá pečovala o své malé děti.

Pochutnaly jsme si na domácích dobrotách, které některé z nás přinesly ke společnému stolu. Děti ve třídě zabavily hrou a tvořením a pak si zazpívaly pár písniček za doprovodu kytary.

Nakonec jsme se pomodlily naše obvyklé modlitby za rodinu a mateřství a celé odpoledne jsme zakončily děkovnou mší svatou.

■ ■ LETOŠNÍ FARNÍ POBYT NA JIHU ČECH

Letošní farní pobytový zájezd do Českého Krumlova v předposledním květnovém týdnu se opravdu vydařil. Bohužel se konal v menším počtu účastníků, než na jaký jsme zvyklí. Také nám chyběli muži, a tak vše musely obsáhnout ženy.

V Krumlově jsme navštívily zámek, zámecký park i grafitový důl. Některé z nás navštívily i krásnou výstavu Pabla Picassa, jiné Křížový vrch. Samozřejmě nechyběly procházky malebným městem.

A jaké by to bylo farní putování, kdybychom nenavštívily poutní místa.

Vyšší Brod – jediný fungující cisterciácký mužský klášter v Česku, který byl založen r. 1259 Vokem I. z Rožmberka. Je to impozantní gotická stavba s kostelem Nanebevzetí Panny Marie. Klášter zpustl v období husitských válek. Na konci 18. století klášter těsně unikl zrušení za reforem Josefa II., neboť byl značně zadlužen a císař by dluhy musel zaplatit. Další úpadek nastal ve 40. letech 20. století, kdy byli mniši vyhnáni nacisty. V 50. letech 20. století byl klášter přepaden STB a zrušen.

Kájov – je významné poutní místo. Ve 13. st. zde byl postaven raně gotický kostelík Zesnutí Panny Marie. Ve 14. století byl vedle postaven nový kostel Nanebevzetí Panny Marie. V průběhu 18. století získal chrám nové vybavení včetně hlavního portálového oltáře s milostnou sochou Kájovské madony. Do farní budovy byla vestavěna kaple sv. Jana Nepomuckého. Průvodkyní nám byla sestra Tobia z komunity Milosrdných sester svatého Kříže, která nám působivě a zajímavě povídala o založení kláštera a celé jeho historii.

Zlatá Koruna – Klášter cisterciáků ve Zlaté Koruně si díky své poloze v hlubokém vltavském údolí udržel mnoho z původní atmosféry i po odchodu řádu roku 1785. Dnes je pokládán za jeden z nejceněnějších komplexů gotické architektury ve střední Evropě, a tak jsme se na Noc kostelů vypravily tuto památku navštívit. Cisterciácký klášter byl založen roku 1263 českým králem Přemyslem Otakarem II. Původně se klášter jmenoval Svatá Koruna (lat. Sancta Corona, německy Heiligenkron) podle relikvie trnu z Kristovy koruny, kterou Přemysl Otakar II. obdržel od francouzského krále Ludvíka IX. Svatého a věnoval ji klášteru. Zde nás krom jiného zaujal odlesk stropu ve velké oválné kryptě.

Zdeňka Bajerová a kolektiv

■ ■ POUŤ DO ŘÍMA

S manželkou Janou jsme už nějakou dobu uvažovali o tom se vydat (i s dcerkou Anežkou) na nějakou pouť. A tak když na rok 2025 vyhlásil papež František jubilejní rok, zkoumali jsme možnosti.

Objevili jsme, že existuje poutní cesta do Říma, a to až z Canterbury: Via Francigena. Dělená je na etapy – z městečka do městečka, s kontakty na ubytování...

V únoru jsme se rozhodli a termín stanovili na květnové svátky. V rámci přípravy jsem se učil italsky, abychom se „mimo město“ domluvili – na venkově totiž angličtina nestačí – a rovnou jsem e-mailem domlouval ubytování. Ovšem jen na prvních pár dní. Bylo příliš mnoho neznámých, a tak jsem další průběh svěřil Bohu.

Vydali jsme se vlakem do Vídně a odtud dále do Itálie. Začali jsme v krásném městečku na sopečném kopci, Orvietu, kde jsme navštívili krásnou katedrálu a zrovna vystavenou relikvii – plátno z Bolseny, jeden z tzv. eucharistických zázraků.

Cestu jsme „orámovali“ novénou ke sv. Terezii, jejíž texty jsme si četli vždy ráno v nejbližší „chiese“ (it. Chiesa = kostel). Každý den jsme v modlitbách a přímlovách věnovali nějaké své věci.

Odtud jsme se přesunuli do Bolseny na vlastní trasu Francigeny. A to nakonec stopem, byvše obtíženi ještě mazancem od babičky a dalšími dobrotami. V Bolseně jsme měli zamluvené místo v kempu u jezera. Počasí vyšlo natolik, že jsme se všichni i vykoupli.

Dalším dnem začala skutečná pouť. Čekalo nás 18 km do Montefiascone – městečka, kde na vrcholku bylo bývalé sídlo papežů a kde jsem domluvil přenocování s večeří a snídaní v klášteře benediktinek.

Ukázalo se, že cesta není rovinatá a že převýšení v řádu nižších stovek metrů ses těžším batohem na zádech jeví jinak než při plánování. Nicméně příroda byla krásná, po cestě šustily uhýbající ještěrky a sil bylo stále ještě dost.

Sestry benediktinky nás ohromily bohatou tříchodovou večeří včetně tamního vyhlášeného vína a nocovali jsme v pokoji s výhledem do kraje. V tomto kraji bylo zvykem stavět města na kopcích. Cesta chvílemi vedla po zbytcích staré římské silnice a vinula se mezi poli. Ten den byla v závěru poněkud jednotvárnější, ale o to víc času zbylo na přímlyvy. Ve Viterbu jsme přespali v ubytovně pro poutníky a dostali opět najíst. Nutno říct, že snídaně v Itálii jsou, narozdíl od večerí, dosti odbyté: balené kekсы nebo sušenky, většinou nugeta a káva, bez ovoce.

Další den, další etapa a další městečko na kopci – Vetralla. Poutnické menu: tři velké pizzy a navíc pití bylo jen za 26 € na osobu (cca 215 Kč)! Pizza nebo káva byly v Itálii výrazně levnější než v Čechách. Poutníků jsme nepotkávali zrovna moc, zato však z různých zemí: Austrálie, USA, Anglie, Německo, Švýcarsko, Španělsko, Itálie, Česko, Slovensko... Počasí bylo po celý čas tak akorát – kolem 17 stupňů, oblačno, s italským sluníčkem. Cesta se ale s batohy přece jen zdá delší než na papíře, nicméně okolí bylo velmi pestré a trasa vedla převážně mimo silnice, kolem polí, někdy i pěknými údolími, lesy nebo sady lískových ořechů.

Příštího odpoledne nás uvítalo další krásné malé městečko na kopci – Capranica, kde jsme našli ubytování v elegantním bytečku uprostřed centra obce. Ta elegance byla přímo osvěžující. To už jsme zkrátily etapy oproti těm „katalogovým“. 24 km nebylo v našich silách.

Zpětně v tom ale vidíme Boží Prozřetelnost. Díky tomu, že 30. dubna byly vyprodané vlaky, jsme se rozhodli jet o den dříve, a tudíž měli den navíc, o kterém jsme na začátku nevěděli, jak využijeme.

V Capranici jsme udělali nový rozvrh a využili jsme ten den ke zkrácení tří 24 km etap na čtyři 18 km, což se díky Boží milosti, přímlyvám sv. Terezičky, jakožto i dalších světců a světců, a díky dobré morálce mužstva, ukázalo být v našich silách. Tudíž jsme nakonec pouť zvládli.

Takže ráno bylo dost sil i na další den, kdy nás cesta vedla krásným lesnatým údolím (před Sutri). Pro Anežku byly osvěžením setkání se zvířaty: kočky ve městech, sem-tam koně a oslíci. Další etapu jsme zakončili v lese nedaleko osamělého kláštera, kde jsme ještě jednou využili náš stan. Toho dne jsme poprvé zahlédli Řím. Krajina byla dosti členitá a město dříve nebylo vidět. I další den vedla cesta stále krásnou přírodou. Člověk by neřekl, že je blízko velkoměsta. Možná podle honosných vil (spíš minizámeků) s obrovskými pozemky okolo cesty. Toho dne jsme byli ubytováni v domě, kde majitelé část vyhradili pro poutníky (Isola d'Farnese) a tak, poslední den před cílem, jsme přímo od místních slyšeli vzrušené oznámení, že byl zvolen nový papež.

Poslední etapa byla možná nejtěžší. Jednak kvůli únavě a jednak kvůli chůzi velkoměstem. Musím ale říct, že osobně jsem to čekal horší. Cesta vedla dvěma velkými parky a v poslední dlouhé „finálové“ rovině se už na nás usmívala Vatikánská kupole.

Dorazili jsme, naprosto zjevně především díky Boží milosti, šťastně do cíle. Prošli jsme svatou branou a dostali finální poutnické razítko a diplom. Zažili jsme ještě další drobné zázraky. Speciálně pro Anežku byl asi ten, když k nám do odlehlé vesnice, kde nebyl žádný obchod, po náročnějším úseku vysokou mokrou trávou, přijela dodávka prodávající zmrzliny (a ještě ke všemu nám jí koupila místní paní).

V sobotu jsme navštívili některá další místa v Římě a porovnávali kvalitu místních zmrzlin, byť ty jsme samozřejmě vyhledávali během celé cesty. Zpáteční vlak nám jel v neděli večer, a tak jsme ještě v poledne stihli přijít, skrze bezpečnostní kontroly, na svatopetrského náměstí, kde rozdávali noviny L'Osservatore Romano s hlavním titulkem v latině (Habemus papam!) a kde jsme si s novým papežem a souvěrci až z Peru či Indonésie zazpívali Regina caelis. Bohu díky.

Jana, Anežka a Petr Kukačkoví

P.S.: Pokud by někdo chtěl podrobnější informace, rádi poskytneme.

■ ■ KŘESŤANSTVÍ A SPORT

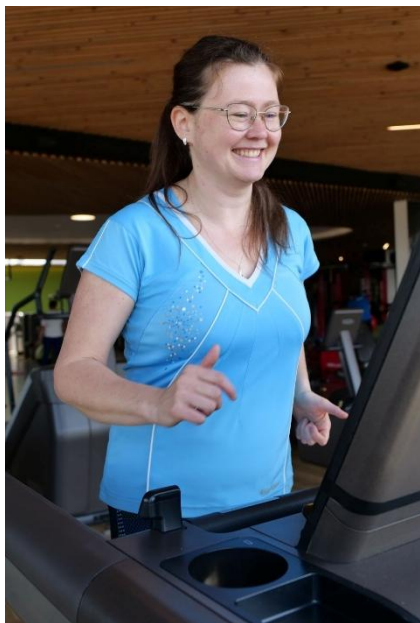
Jsou tyto dvě oblasti slučitelné, nebo ne? Dokážou se vzájemně podporovat a doplňovat, nebo si překáží? Myslím si, že co člověk, to odpoví.

Co Bible říká o pohybu? Hned třetí věta celé Bible mluví to tom, že „nad vodami vznášel

se duch Boží“. Nestál, aby hýbal se. Byl v pohybu, vanul a šířil život. A to je pobídka pro každého z nás. Abychom se hýbali a šířili Boží království každým, kde je povolán a způsobem, který mu je vlastní.

Tím bychom mohli dostat klid do srdcí, že **z pohledu víry je pohyb v pořádku a podporován**. Je zde ale celá řada dalších zajímavostí, které se kolem sportu objevují a mohou s nimi mít katolíci problém.

Myslím si, že hlavním oříškem je nedělní mše svatá. Pokud se totiž dítě začne věnovat nějakému sportu, tréninky se postupně přidávají, víkendové kempy, závody a turnaje také. Jak se k tomu postavit? Zjišťuji, jak moc mě stále vnitřně ovlivňují očekávání druhých a také církve a společenství. Zdá se mi, že se dá velmi snadno spadnout do nějaké škatulky u druhého člověka a jen stěží se z ní dá vyšplhat ven. Takže bych se vůbec nedivila, že jednou vynecháte mši svatou v neděli a už jste ve škatulce „špatný katolík“.

Uvědomte si, prosím, že tyto řádky, které čtete, jsou mým pohledem na svět, život s Bohem, který jsem si vytvořila díky tomu všemu, co jsem již zažila. Není to dogma, ale je to proces, který se děje.

Zdá se mi, že ve světě, ve kterém žijeme, se velmi snadno přihodí, že se staneme na něčem závislími (káva, cigarety, kontakt s druhými, pohyb, léky, bolest, utrpení, porno, romantické filmy, cukr a další) a také, že velmi snadno začneme ve své mysli a životě primárně řešit nepodstatné věci.

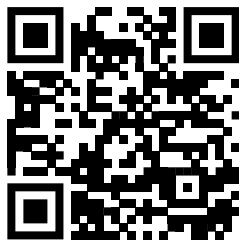
Vraťme se k tomu, co je podstatné. **Co je to, co nám dává život?** Co je to, co nám přináší radost? Co je to, co nám dává sílu a chuť do dalšího dne, do objevování světa? Co je to, co nám dává odvahu dělat věci, které jsme nikdy nedělali?

Odpovědí by měla být víra v Boha, v Ježíše Krista i Ducha svatého. Líbí se mi trojedinost z důvodu, že je opět hned na začátku jasné, že jde o vztah. A vztah s trojediným Bohem je to, k čemu jsme zvaní. Nejsme zvaní k tomu, abychom farizejsky pouze dodržovali zákony, příkazy a zákazy. **My jsme zvaní ke vztahu v lásce a s láskou.**

Když se vrátím ke sportu. Pokud mám někoho opravdu ráda, chci a toužím s ním trávit čas. Pokud je pro mě někdo důležitý, už mám třeba i nějakou zkušenost, kdy mi pomohl a povzbudil mě. Pak se těším, že se s ním znovu setkám. Těším se, že si opět popovídáme, nasmějeme se a budeme spolu. V takovém vztahu nepočítám čas, neřeším, jestli na takové setkání jít nebo nejít, protože moje srdce už ví, že tam bude správně. A to je právě ono, modlit se za změnu pohledu na vztah s Bohem, prosit Ho, aby se mi dal poznat takto osobně, tak, abych tomu rozuměla právě já a zamilovala si Ho.

A prakticky máme v Praze velkou výhodu v tom, že mši svatých s nedělení platností je požehnaně. Nicméně ještě je tu jeden zádrhel a tím je, že je třeba, aby se tomuto režimu přizpůsobila i rodina. Pokud má dítě závody a je možné jít v sobotu večer, děkuji každému rodiči, který ustoupí a upraví program. Pokud to možné není, stále tu jsou ještě večerní mše svaté nebo i ranní v 7 hodin. Ale jak bylo zmíněno, **je to o nějakém lidském diskomfortu.** Za sebe přiznávám, že jako juniorská reprezentantka v badmintonu jsem mnohokrát za svou kariéru v neděli na mši nešla, protože se to nepodařilo skloubit. Ale možná díky tomu, že mi rodiče dovolili jet na turnaj a nenutili za každou cenu jít do kostela, jsem měla možnost v dospělosti poznat Boha jiným způsobem a teď se mohu s velkou radostí rozhodovat, zda v neděli do kostela chci nebo nechci. Protože to rozhodnutí je už podloženo mnoha příběhy, kdy mi nebeský Otec pomohl, poradil, podpořil a dodal znovu sil a naděje.

Sportovní prostředí je mi velmi blízké a leží mi na srdci, aby v něm mladí sportovci mohli zdravě vyrůstat v dospělé jedince, a proto jsem napsala dvě knihy. První kniha nese název **Dopisy mladému sportovci od Vítěze** a ve více jak 60 tématech povzbuzuje a inspiruje mladé sportovce na jejich cestě. Druhá kniha bude v prodeji od července 2025 a jmenuje se **Krátká zamyšlení pro rodiče mladých sportovců.** Najdete v ní opět příběhy, ale také oblasti, které se ve sportu řeší, a možná by Vás to zprvu ani nenapadlo. Obě knihy je možné si zakoupit na mém e-shopu, na který odkazuje QR kód, popř. když zadáte na internet mé jméno a název knihy, určitě e-shop též najdete rychle. Pokud byste se se mnou chtěli spojit a dozvědět se více, budu ráda. Využít můžete Instagram dopisy mladému sportovci nebo e-mailovou adresu sport@eliskamaixnerova.cz Potkat se můžeme určitě i v kostele.

■ ■ BALETNÍ PŘEDSTAVENÍ GISELLE

Divadlo Komedie v Jungmannově ulici uvádí v neděli **15. června** od 16.30 baletní představení **Giselle**. Romantický příběh vypráví o vesnické dívce, která prožije neštěstí v lásce, ale ve druhém dějství, ve světě víl, zachraňuje muže, který jí ublížil.

Balet Giselle měl premiéru 28. června 1841 v Pařížské opeře. Tehdy se v hlavních rolích představili Charlotta Grisi a Lucien Petipa. Tento balet vznikl v době vrcholného romantismu.

Příběh o lásce, zradě a odpuštění dnes tančí Šárka Holečková spolu s bývalým sólistou Státní Opery Viktorem Kociánem. Děj v podání osmi profesionálních tanečníků se bude líbit i dětem, pro které je vstupné se slevou. Jste srdečně zváni.

Zisk z představení bude použit na provoz spolku Giselle, z.s., který se primárně zabývá neziskovými baletními představeními v domovech seniorů.

Přijměte pozvání na představení, jehož výtěžek proměňuje obyčejné dny seniorů ve výjimečné.

Vstupenky jsou v prodeji na webu divadla Komedie nebo na Ticketportal. Více informací na: <https://baletni-predstaveni-giselle.webnode.cz/>

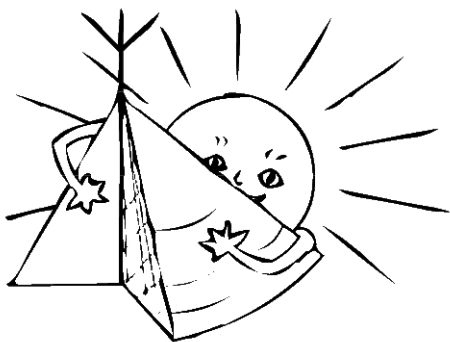
■ ■ ■ PRO DĚTI

Milé děti,

Duch svatý, který sestoupil na apoštoly v den Letnic, pro ně neznamenal klídek a pohodičku, že všechno hravě zvládnou a nemusí se nikoho a ničeho zlého bát. Dostali posilu a odvahu zdolat i těžké překážky a nástrahy zla – nevzdát se a vydržet – Bůh ví, proč.

Domorodý školák Ben Sadok se o prázdninách, znuděný a bez cíle, toulal oázou v africké poušti. Ničil všechno, co mu přišlo pod ruku. Na okraji oázy stála mladá palma a měla se čile k světu. Ben se na ni otráveně podíval. Znechuceně popadl těžký kámen a posadil jí ho přímo doprostřed koruny. Pak se zle uškíbl a líně pokračoval dál.

Palma se polekaně zachvěla, všelijak se nakláněla a kroutila, jen aby ten příšerně těžký kámen setřásla. Marně. Kámen v koruně pevně seděl. Snažila se, sílu ale neměla. Svými kořeny aspoň narušovala půdu a nořila se hluboko do země, aby nepadla a nezlomila se.

Najednou úplně vespod narazila na mohutnou vodní žílu. Svěží voda jí dodávala sílu a výživu. Palmě se postupně podařilo vytlačit kámen v koruně vysoko, až nad okolní stromy. Spodní voda a sluníčko proměnily mladý strom v královskou palmu.

Po čase se v oáze znovu objevil Ben. Zvědavě pátral po své ublížené a jistě hodně zubožené palmě. Ale ať hledal, jak hledal, nemohl ji najít. Vtom k němu jeho palma sklonila korunu. Ukázala mu kámen a pravila: „Bene Sadoku, musím ti poděkovat, protože jsem zesílila díky břemeni, které jsi na mě naložil.“ A Ben se zastyděl.

Podle José Carlos Bermejo – Vlídne příběhy

Přeji Vám všem požehnané prázdniny i dovolené a těším se na vás po prázdninách

ahoj Lída

■ ■ CO SE CHYSTÁ PRO DĚTI

■ Pouť k Pražskému Jezulátku

Letos výjimečně v **úterý 10. června** na poděkování za uplynulý školní rok. Od 16 hodin zde bude P. Karel sloužit děkovnou mši svatou. Sraz před farou v 15 hodin nebo v 15.50 před kostelem Panny Marie Vítězné v Karmelitské ulici. Po mši svaté dostanou děti, které chodí na náboženství, vysvědčení. Doprovod dětí od strašnické fary a zpět bude zajištěn.

■ Farní letní tábor

Milé děti, máte ještě stále volný čas o prázdninách a nevíte co s ním? Vezměte kamarády z nábožka a pojedte s námi do Starých Hutí!

Zveme všechny děti školního věku v termínu od 27. 7 do 9. 8. 2025 na farní tábor. Navštívíme chaloupku ve Starých Hutích v blízkosti Uherského Hradiště. V případě dotazů, se neváhejte ozvat na email dvorahana@seznam.cz.

Přihlášky najdete na nástěnkách nebo na webových stránkách farnosti. Moc se na všechny těšíme!

Hanka Dvořáková a vedoucí

■ Náboženství ve školním roce 2025/26

Předškolní děti	úterý	16.00
1. – 2. třída	pondělí	16.00
2. – 3. třída	úterý	16.00
4. – 5. třída	středa	16.00
6. – 9. třída	čtvrtek	16.00

Předškolní děti a děti z 1. až 5. třídy začínají hned od 1. září, 6. – 9. třída akademicky od října.

Na všechny děti se těší katechetky Radka a Lída a P. Karel.

■ ■ ■

■ ■ ■ HOSPODAŘENÍ FARNOSTI ZA ROK 2024

Výnosy	Kč
Dary (vč. darů na past. asistenty)	1 580 697
Příspěvky na akce od účastníků (tábory, výlety apod)	227 795
Sbírky účelové (jarmark, koláčky a pod)	68 514
Výnosové úroky	8 232
Kostelní sbírky	261 347
Nájmy	311 220
Celkem	2 457 805

Náklady	Kč
El. energie	155 448
Plyn	149 631
Voda	50 020
Opravy	92 643
Odvedené sbírky na Arcibiskupství	91 915
Poskytnuté dary	50 251
Poplatky bank. účet	2 240
Ostatní služby (telefony, poplatky za byt, ubytování a doprava tábory a akce, účetnictví, odvoz odpadu, pojištění, revize, ostraha, poplatek rozhlas, vedení účtu atd)	331 205
Náklady na past. asistenty	585 113
Investice	0
Materiál – květiny, bohoslužebné potřeby, potraviny, tisk apod.	191 742
Celkem	1 700 208

■ ■ ■ PROGRAM FARNOSTI NA ŠKOLNÍ ROK 2025/2026

Bohoslužby v našem kostele	pondělí–pátek	18.00
	sobota	7.00, 18.00
	neděle	7.00, 9.00, 10.30*, 18.00
Příležitost ke svátosti smíření, osobní rozhovor s knězem	půl hodiny přede mši sv. nebo dle domluvy	
Návštěva nemocných	dle domluvy s knězem	
Živý růženec	první pondělí v měsíci po mši sv.	
Adorace	každý pátek po mši svaté	
	třetí pátek v měsíci se zpěvy z Taizé	
Výuka náboženství	předškolní děti	úterý 16.00
	1. – 2. třída	pondělí 16.00
	2. – 3. třída	úterý 16.00
	4. – 5. třída	středa 16.00
	6. – 9. třída	čtvrtek 16.00 (od října)
Příprava dospělých na křest	v pondělí po mši sv.	
Příprava dětí ke svatému přijímání	Kromě výuky náboženství začne kurz od jara v pátek odpoledne spolu s rodiči.	
Příprava na biřmování dospělých	v pondělí po mši sv.	
Příprava na biřmování náctiletých	ve čtvrtek po mši sv.	
Příprava na svátost manželství	dle domluvy s knězem; je nutné včas dojednat	
Křest dětí – příprava rodičů	příprava a termín dle domluvy s knězem	
Farní knihovna půjčuje	1. středa v měsíci	16.45 – 17.45
	neděle	10.00 – 11.30
	1. neděle v měsíci	8.00 – 11.30 v kavárně
Skupina KALOKAZHATIA	zkoušky v neděli od 9.15	
Dětská schola (Malá Kalča)	zkoušky po domluvě s vedoucí skupinky	
Chrámový sbor Cantus amici	zkoušky v pondělí od 19.30	
Mateřské centrum	středa od 9.30 do 12.00	
Setkání seniorů	každé druhé úterý v měsíci od 10	
Vycházky seniorů	4. úterý v měsíci dle dohody	
Farní kavárna	neděle 8.00 – 12.00	
Úklid kostela	pondělí od 12.00	

Srdečně zveme další farníky k zapojení se do farního života. Zvláště uvítáme všechny, kdo by byli ochotni nabídnout pomocnou ruku – v knihovně, ve schole, ve farní kavárně, při úklidu kostela.

*Nedělní mše svatá pro děti v 10.30 se nekoná v době letních prázdnin.

Římskokatolická farnost
u kostela Neposkvrněného
Početí Panny Marie

Modlitba k Duchu Svatému

*Přijď, Duchu Svatý,
naplň srdce svých věrných
a zažehni v nás oheň své lásky.*

*Tak jako jsi o Letnicích sestoupil na apoštoly,
sestup dnes i na nás.*

*Osvěž naše unavené duše,
osvětli temnoty našeho srdce
a veď nás cestou pravdy a pokoje.*

*Dej nám ducha moudrosti,
abychom rozeznávali dobro od zla.
Ducha síly, abychom vytrvali ve zkouškách.
Ducha lásky, abychom dokázali milovat
i tehdy, kdy je to těžké.*

*Obnov svou církev, Pane,
a skrze Ducha Svatého ji učiň
živou, radostnou a odvážnou.
Ať jsme svědky Tvé přítomnosti
ve světě, který tolik touží po naději.*

*Přijď, Duchu Svatý,
naplň nás, proměň nás,
a buď naším životem.*

Amen.

Vydává farnost u kostela Neposkvrněného početí Panny Marie
Praha – Strašnice

Ke Strašnické 1000/10, 100 00 Praha 10

tel.: 274 782 480

e-mail: k.koci@gmx.com

www.farnoststrasnice.cz

zpravodaj@farnoststrasnice.cz